

Ina Mulder-Belser

Ina Mulder-Belser, zangeres

Ons beeld van het Nederlandse (klassieke) muziekleven uit het verleden wordt vooral bepaald door het Amsterdamse muziekleven, gevolgd door dat van Rotterdam, Den Haag en Utrecht; door het Concertgebouworkest en andere topensembles, optredens in het Concertgebouw (en enkele andere concertzalen) door beroemde solisten en ensembles, kortom door een onderdeel van het totale muzikaanbod. Vanaf de tijd dat de radio zijn intrede deed (halverwege de jaren '20) is de vormende invloed van de klassieke muziek die werd uitgezonden enorm geweest. Heel wat musici hebben met hun frequente optredens enorm bijgedragen aan de vorming van een grote schare liefhebbers van muziek. Het zou de moeite waard zijn deze gegevens ook nog eens toegankelijk te krijgen. Ik kwam hierop, omdat ik kortgeleden van een collega uit een van de Nederlandse bibliotheken een tasje kreeg aangereikt met de opmerking: 'Kijk maar of er iets voor jullie bijzit'. Het duurde even tot ik gelegenheid had om er naar te kijken. In de tas zaten oude radiogidsen, briefjes, programma's, wat knipsels en ... een bril! Toen ik dit doornam ontvouwde zich een boeiend palet van een alt-zangeres: Ina Mulder-Belser. Ik had nog nooit van haar gehoord maar ontdekte al bladerend dat het om een zangeres ging die in de jaren 1929-1936 bijna wekelijks voor de radio optrad. Meestal in combinatie met de sopraan Janny Hekkert-Van Eysden, soms begeleid door de fluitist J.H.E. Wittpen of met medewerking van de cellist Georg Scager, organist en pianist Piet Halsema, Cor Kee, Frits Uyttenboogaard, de pianisten Georges van Renesse, Gerard Hengeveld etc. Een palet van bekende en vergeten namen.



Ina Mulder-Belser (alt)

Janny Hekkert-Van Eysden
(sopraan)

J.H.E. Wittpen (fluitist)

Bij de correspondentie vond ik brieven van componisten als Dina Appeldoorn en J.F. Tierie jr., die allemaal erg blij waren met de vertolking van hun liederen door Ina Mulder. ('U heeft de twee kleine liederen bijzonder gevoelvol gezongen en ze kwamen goed over' en een andere keer: 'toch geloof ik, dat de zangeressen nog te dicht bij de microfoon gestaan hebben, want bij ff kraste de radio.') Het repertoire van mev. Mulder was veelzijdig: veel Nederlandse en Nederlandstalige liederen, zoals van Cath. van Rennes, Röntgen, Kee, L.F. Brandts Buys, maar ook aria's van Bach en Händel, liederen van Brahms, Schubert, Wolf, Glazounov, e.a. Het interessantst vond ik eigenlijk de radiogidsen, voornamelijk talrijke afleveringen van de 'Omroepgids, officieel orgaan van de Nederlandse Chr. Radiovereniging' dat kort daarvoor nog 'Christelijk Tijdschrift voor radio van de Nederl. Chr. Radiovereniging' heette. Er waren ook enkele gidsen van andere omroepverenigingen bij, maar die zijn typografisch niet zo fraai. De NCRV-gidsen bevatten ook een schat aan muzikale documentatie, bijvoorbeeld door de talrijke foto's van dikwijls vergeten musici die er in staan. In één nummer vond ik een foto

van George Stam, Louis de Ruyter (violist), J. Vincent (bespeler van het carillon van het Paleis op de Dam, broer van Jo). Ook zag ik een foto van het Draper-kwartet (dat o.a. de Zeven Kruiswoorden van Haydn uitvoerde), bestaande uit D.A.G. Draper (1e viool), Manna Draper (2e viool), Andries Draper (altviool), Agnes Lohuis-Draper (cello).

Wie de zangeres Ina Mulder-Belser nu precies was en hoe goed ze zong heb ik niet achterhaald. Uit 1948 vond ik een programma waarbij Ina Belser (de naam Mulder is verdwenen) meewerkte aan een concert van organist Piet van Egmond in de Oude Kerk in Amsterdam, met werken van Händel, Dvorak, Mahler en Schoeck. Het mapje met de programma's, brieven en gidsen had een etiket waarop stond 'programma's Ina Wittpen'. Wittpen was de naam van de fluitist met wie ze in de jaren '30 optrad! Zo laat deze bescheiden verzameling documenten iets zien van het professionele en het persoonlijk leven van een zangeres die een tijd lang week-in-week-uit radioluisteraars met haar zangkunst heeft verrijkt.

Frits Zwart



Foto: Van Leer, 1924

Iconografie van het Nederlands Muziek Instituut

De van oorsprong Hongaarse celliste Judith Bokor (1899-1972) was getrouwd met de impresario Dr. Geza de Koos. In mei 1920 maakte ze haar debuut in de Kleine Zaal van het Concertgebouw met Willem Andriessen aan de piano. De foto is gedateerd 1924 en bevat een opdracht aan Jacq. Hakkert, vioolmaker te Rotterdam. (FZ)